

at de simpelt hen må tage sig af det affald der, og så må de smide det, hvor de vil, har jeg ikke fantasi til at forestille mig at man kunne gøre.

Så det, jeg mener med at kunne gå ind for, er en udlicitering, hvor man stiller nogle ganske bestemte krav til den opgave, der skal udføres, også hvis der skal investeres i anlæg osv., og hvordan man skal gøre osv. Det må jeg indrømme, at så langt har jeg tillid til regeringen, selv om den ikke rækker til alting. Det må jeg da så sige.

(Kort bemærkning).

**Jørn Jespersen (SF):**

Jeg kan godt være enig med hr. Ole M. Nielsen i, at det afgørende i den her diskussion ikke er antallet af årsværk på de enkelte kontorer. Det, der er afgørende, er, hvilke aktiviteter og hvilket aktivitetsomfang der finder sted for at virkeliggøre nogle politiske målsætninger. Og det var det, jeg spurgte om.

Mener hr. Ole M. Nielsen, at der ved at vedtage det forslag, der ligger her, er garanti for, at de aktiviteter, der er i gang i øjeblikket, ikke bliver formindsket og forringet, men som minimum bliver opretholdt på det nuværende niveau eller helst styrket?

Mener hr. Ole M. Nielsen, at alle de der indsatser, som er afgørende for, om affaldspolitikken lykkes, udarbejdelse af branchevejledninger, information til borgerne, rådgivning til virksomhederne, ny ren teknologi osv., osv., bør styrkes eller i hvert fald opretholdes, og mener hr. Ole M. Nielsen, at denne her vedtagelse er en garanti for, at det sker?

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg mener, at hr. Ole M. Nielsen bevæger sig ud i en helt principiel betragtning om forholdet mellem Folketinget og den administrative magt, som ville få meget ubehagelige følger, hvis den blev ført ud i sin konsekvens. Jeg vil godt spørge hr. Ole M. Nielsen, om han i virkeligheden ikke godt kan se det, hvis han følger sit eget argument til ende.

Det er jo en af de vigtigste opgaver for et folketingsmedlem overhovedet at være kontrollerende organ i forhold til ministrene i deres egen skab af den øverste embedsmand. Hvem skulle ellers udøve den kontrol, må jeg spørge hr. Ole M. Nielsen om.

Hvis det virkelig er Kristeligt Folkepartis opfattelse, at hele den del af opgaven som folke-

tingsmedlem ikke vedrører Kristeligt Folkeparti, må jeg sige, at så er der altså noget galt i Kristeligt Folkeparti. Det er jeg nødt til at sige.

KL 14.50

(Kort bemærkning).

**Ole M. Nielsen (KRF):**

Hr. Keld Albrechtsen har egentlig ret i, at det er en helt principiel diskussion, vi er ude i her, og jeg kan forstå på hr. Keld Albrechtsen, at dér er vi slet ikke enige.

Det gælder selvfølgelig ikke på alle områder, at Kristeligt Folkeparti er ligeglad med, hvordan opgaven bliver udført. Men hvis opgaven bliver udført, så der f.eks. tages hensyn til det enkelte menneskes integritet og værdighed, hvis opgaven bliver udført, så den tager hensyn til miljøet – når det er det her emne, vi snakker om – i det omfang vi er enige om i den vedtagelse her, og det er vi enige om, så mener jeg altså ikke, at vi skal bestemme, om det er folk med den og den kasket på eller med den og den kasket på, eller om det udføres på den ene måde eller på den anden måde. Det mener jeg ikke er vores opgave. Det er altså den risiko, man løber ved at uddelegere ansvar, også i det private erhvervsliv, igennem et demokrati til et flertal af Folketinget, som er i stand til at danne en regering.

At jeg så er dybt skuffet over, at der er blevet dette flertal for en regering og dens arbejde, er en anden sag, men det må vi altså bare leve med, for sådan er demokratiet. Der må de køre ud ad et spor. Og jeg har tillid til, at de løser den opgave, når vi med det brede flertal for dette forslag til vedtagelse er enige om, at den skal løses. Det er jeg helt sikker på. Det er ikke på det her område, min største bekymring ligger.

Så stadig væk: Jeg ønsker ikke at drive butikken, jeg ønsker at stille nogle krav til, hvad butikken skal udføre for nu at sige det på den måde, og det tror vi på sker.

(Kort bemærkning).

**Jørn Jespersen (SF):**

Jeg skal bare gentage mit spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen: Ligger der efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, hvis man vedtager det her forslag, en garanti for, at der ikke sker en reducere eller et bortfald af de mange aktiviteter, jeg har nævnt mange gange efterhånden, og som er forudsætningen for, at der overhovedet er mening i at snakke om styrkelse af affaldspolitikken?